

S. Gh. Teodorescu-Kirileanu
Iasi
str. Carol, 53.

SEZATOAREA

REVISTA DE FOLKLOR

Anul VII No. 2. — 1 Aprilie 1902.

MEMBRII ÎNTEMEIETORI AI REVISTEI:

Ionu Adam, Constanta; I. Atanasiu, inv., Hintesti, Dorohoi; Protop. T. Balasel, in-
calaj r. Stefanesti, Vilcea; I. Bondescu, invatator, Borocoa, jud. Suceava; V. Costaches-
cu, inv., Plesoesti, Suceava; T. Danulescu, inv., Farcasa, Suceava; I. Dumitrescu, inv.,
Bulboet, Banea; Gustav Dupreel, Brosteni, Suceava; Stef. Filares, inv., Fuhoni, Bacau;
P. Gheorghisita, inv., Cotirga-Brosteni, Suceava; Artur Gorovei; P. Horescu, inv., Gărnesti-
Mulin, Suceava; Vasile Hudita, inv., Bogdanesti, Suceava; Serafim Ionescu, institutor,
Foltioeni, fost revizor-scolar; T. C. Ionescu, inv., Pascani, Suceava; Gh. Lupascu, inv.,
Vancani, Suceava; M. Lupescu, Directorul orfelinatului agricol Ferdinand, Zorleni, Tu-
tova; Bradu Marinescu, inv., Hociu-Laspest, Suceava; S. Mihalescu, inv., Buda-Dolhasca,
Suceava; D. Mindricel, inv., Morenit-de-jos, Vlasca; I. Morariu, profesor, Bacau; I. Mre-
jeriu, inv., Crucea-Brosteni, Suceava; I. T. Popovici, inv., Bostia, Iasi; I. Postolachi, inv.,
Radeni, Botosani; Radulescu-Codiu, inv., Priboeni, Muscel; Dobro Stefanescu, inv., Urzi-
ceni, Ialomita; N. Stoleriu, inv., Zorleni, Tutova; D-ra Maria Tudorescu, inv., Dolhasca,
Suceava; Gh. Teodorescu-Kirileanu, licentiat in drept, profesor, Iasi; N. Teodorescu, inv.,
jud. Tulcea; Simion Teodorescu-Kirileanu, inv., Zorleni, Tutova; C. Teodorescu, institu-
tor, Roman; D. Teodorescu, normalist, Roman; N. Trofin, inv., Baltatesti, Neamt; St. St.
Tutescu, publicist, Calafat; A. Vasiliu, inv., Tatarus, Suceava; N. Vasiliu, inv., Pascani,
Suceava; Paul Zarifopol.

FALTICENI

TIPOGRAFIA M. SAIDMAN

1902

Abonamentul: 3 lei pe an; 4 lei pentru străinătate.

A se adresa ori ce corespondență și abonamentele, D-lui Artur Gorovei, în Folticeni.

CUPRINSUL:

Descintece :

Pentru adusul laptelui	V. Sala
De gălbinare, De gilci, de șarpe	I. T. Popovici
Jocuri copilărești	M. T. Adameșteanu
Cîntece, culese de	A. Vasiliu, M. Adameșteanu, I. T. Popovici.

Snoave :

Țiganul și putina cu lapte	I. Dumitrescu
Doamnă isbluzi	M. Lupescu
Doi șoareci	A. C. Popescu
Fata cea rușinoasă	Maria Todirescu
Cîntece de leagăn	G. Nicolau
Note bibliografice	S. T. Kirileanu.

DE LA ADMINISTRAȚIE

Cotizații primite : Paul Zarifopol, 12 lei; Gh. Teodorescu-Kirileanu, 6 lei; Ioan Adam, 6 lei; I. Postulachi, 1 leu; Al. Vasiliu, Tatârushi, 6 lei; D-ra M. Todirescu, Dolhasca, 6 lei; D. Mindricel, Mereni de jos, 6 lei.

Abonamente primite : Dr. I. Simionescu, Iași, 3 lei; Coust. Bolomey, Zorleni, 3 lei; Gh. Gheorghiu, profesor la liceul din Pomirla, Dorohoi, 3 lei; D-l Ștefănescu, profesor la liceul din Pomirla, 3 lei; D-ra Natalia Bothezat, Iași, 3 lei; G. Missail, București, 3 lei.

ȘEZĂTOAREA

Anul VII.

Folticenî, 1 Aprilie 1902.

No. 2.

DESCÎNTECE

Pentru adusul laptelui

Marie Maică, sfântă Marie,
te rog vină și-mi ajută mie,
Marie, maică slută,
Sintă ești,
slută să fii,
curată ești,

curată să fii.
Leacul de la tine,
descîntecul de la mine.
Eū mă rog ție,
tu-mi ajută mie.

Cînd te rostiești pînă aici, descîntătoarea are la sine un sac, care trebuie umplut cu paie, și 3 fuse, 3 sule, 3 pile, o furcă de fier, un tător cu țârîșe, sare și un ban de aramă, macar. Luînd fusele pe rînd, impunge în palele din sac, zicînd :

„Eū nu împung palele din sac, ci împung în inima cui a dus laptele de la . . . [și spune numele vacii] : așa să nu iasă răul din el, cum nu va eși fusul esta de bună voie din paie. Il împung prin fața obrazului, și prin crierii capului, prin brînei (mini) și picioare, prin toate vinele, prin toate oasele, să nu poată dormi, să nu poată mișca, să nu se poată culca, să nu se poată alina, pînă laptele la [numele vacii] 'napoi l-a da. Pînă atunci să n'aibă stare, nici alina.”

Descîntecul apoi se repetă, cînd apoi se impunge cu fusul al doilea : la a treia repetare, se impunge cu fusul al treilea, apoi tot așa, se repetă mereu, impungîndu-se cu toate sulele și pilele. Decî descîntecul se zice de 9 ori, iar sulele și fusele rămîn impunse în palele din sac. Descîntătoarea începe descîntecul cu cuvintele de la început, bate apoi, cu furca, paieile din sac, zicînd : „Eū nu pisoz sacul cu paie . . .”, ca în partea a doua a descîntecului, repetînd de 9 ori. Scutură apoi sacul, zicînd de trei ori : „Eū nu

scutur sacul cu paiele . . . , de 9 ori. Apoi ia taiernul cu tăriță, sarea și banul, zice introducerea și: „Așa să vie laptele la vacă cum vin stelele pe ceriū, și cum vine roua noaptea, să nu-l poată opri bosorcăile, precum nu poate sta roua dacă răsare soarele“ — După rostirea de 9 ori a descîntecului, se ia un cuțit cu care împungînd tărițele, se repetă iarăși descîntecul de 9 ori. Se duce apoi sacul, așa cum e, cu fuse, pile și sule, în ieslile vacii, ca să mînuce de pe ele peste noapte. Furca se implintă cu coarnele în pămînt, zicînd de 9 ori: „Așa să iasă răul din cine a dus laptele de la . . . cum va eși furca asta de bună voie din pămînt“ — Tărițele se toarnă din taiern într'o cofă și se pun afară cu sarea și cu banul cu tot, ca să cadă pe ele rouă peste noapte. Dimineața scoate furca din pămînt, se aduce sacul din iesle, se scoate cruceriul din tărițe, se pisează sarea și se dă cu tărițele la vaci — Toate acestea se fac în 9 seri.

(Din Vașcău, comitatul Bihorului, Transilvania).

VASILE SALA

dascăl diplomat

DE GĂLBINARE

Citu-î în sus, citu-î jos, citu-î la răsărit, citu-î la asfințit, văzuî case galbine cu părăi galbinî, cu uși și ușori galbinî, cu ferești galbine, cu acopereminte galbine, car din o casă ca acelea, eșia o fată galbănă, cu papuci galbenî, cu colțunî galbenî, cu rochița galbănă, cu bariz galbăn și în mină cu un birleț galbăn, cu o lopată galbănă și o mătură galbănă.

— Dar tu, fată, un' te duci?

— Mă duc la groapa griului să-l rînesc de mucigaî și de putregai.

— Tu, fata mea, nu te duce acolo, ci du-te la spinarea lui X și rînește-î gălbănarea din inemă, de sub inemă, din splină, din plămîni, din creierul capului, din auzul urechilor, din văzul ochilor, din sfircul nasului, din fața obrazului: gălbînarea galbănă, gălbînarea albastră, gălbînarea verde, gălbînarea mîncăcioasă, gălbînarea băutoasă, de 99 de neamuri de gălbînare, car X să rîmie curat și luminat, ca aurul cel curat, ca argintul strecurat și ca D-zeu ce l-o lăsat, amin ca soarele senin. Descîntec de la mine și leac de la Maica Domnului.

ȘEZĂTOAREA

(Să descintă în trei zile consecutive în un vas cu miere. Descintecul să repetă de nouă ori pe zi: 3 dimineața, 3 de-amează și 3 ori seara. După fie-care descintec se unge suferindul cu miere pe la toate incheeturele trupului, făcând semnul crucei și tot odată i se dă de inghite o cantitate bună din acea miere descintată).

(Auzit de la Vasile D-tru a Casandrei, din cotuna Lucent, com. Stinca, jud. Iași).

DE GÎLCÎ

Mirlă șopirlă, mirlă șopirlă, mirlă șopirlă, într'o zi te-ai născut, într'o zi ai crescut, într'o zi te-ai măritat, într'o zi nouă copii ai făcut și 8 într'o zi la oaste i-ai pornit. Ai pornit 9, ș'o venit 8; ai pornit 8, ș'o venit 7; ai pornit 7, ș'o venit 6; ai pornit 6, ș'o venit 5; ai pornit 5, ș'o venit 4; ai pornit 4, ș'o venit 3; ai pornit 3, ș'o venit 2; ai pornit 2, ș'o venit 1; ai pornit 1, și n'o mai venit nici unu. Cum o pierit copiii tăi, așa să pieară gilcele lui X cu spuma de pe mare, ca rona și negura de soare; iar X să rămie curat și luminat ca argintul curat și ca D-zeul sfintul ce l-o lăsat. Amin ca soarele 'n senin. Descintec de la mine și leac de la D-zeu.

(Să deschită luind puțină cenușă pe degete și tragînd său frecînd cu putere gîtul bolnavului).

(Auzit de la Ileana C. Movileanu, din cotuna Cirpiți, com. Stinca, jud. Iași).

DE ȘARPE

Edița pestriță
apucă de peliță,
pelița de os
de om sănătos.
Pe-o stîncă mare
gude-o fată mare,
mănuică turta de cenușă

și bea lapte de căpușă.
Un șarpe la dînsa o alergat,
din turta de cenușă o mincat,
cu lapte de căpușă s'o adăpat;
dar cum o gustat
pe loc o crăpat!

Așa să crape șarpele ce-o mușcat pe X, iar el să rămie curat și luminat ca aurul cel curat și ca D-zeu sfintul ce l-o lăsat.

(Să descintă în apă neincepută cu busuioc).

(Auzit de la Dumitru Gh. Chînu, din Lucent, com. Stinca).

I. T. Popovici

Jocuri copilărești.

Pe copiii mititei îi auzi pe drum zicind cu glas tare :

— Unde-ai fost mișicule ?	— Și mai cum Mișicule ?
— La păriu repede.	— Dăi cu strungărarița.
— Ce-ai văzut mișicule ?	— Ș-unde sînt Mișicule ?
— Doi puî de scripete.	— La podul lui moș Coman,
— Cum făcea Mișicule ?	unde juca Ivănuș
— Ița, ița banița.	cu cunună de păiuș.

Adamești, (Teleorman).

Mih. T. Adameșteanu.

CÎNTECE

429. — Măi voinici, vara treci,
din doaui una-ț alegi :

ia la munci,
ia la duci.

— Ba di cit oi măi munci,
măi bine m-oi haïduci.

Cu banii din haïducii
m-oi plăti di datorii,
și cu cit mni-a rămîné
cu mindrili-m crișm-oi bé,
cu voinici di sama me.

Uriti mui vorba ră ;
puțuți, puțuța me,
cîn oi ci-n crișmi ș-oi be
uu-mi vini cu vorbă ră,
și vini cu vorbi bunî
si-m tieniască băuturi.

Astidz beū și mini iarî ;
staū dușmanî și si muïari
ci ci beū și cefuesc
și dim pungî to(t) platesc.

— Măi voinici, nu măi be

ci-î potirîa icî colé.

— Cii, cii, pup o-n cruci.
cum a vini, cum s-a duci,
ci eū nu-s cu cirpa-n cap,
și-s voinic cu comanae,
știū potiri ci si-î fac :

punî-oi mina pi durda,
pi durda, pi uebuna,
turna-oi gloanți cu mina
și pravu cu cîvara
și mni-oi faci ludița
cari n'o măi vādzu nîmî-așa.
Ș-apu-icî lu dial in poianî
si vedî-o dzari di foc.

Da la foc cini era ?

Tăț haïduci codrului,
vătaji talharilor.

Nu știū : dzăci-s orî ciusprecî,
orî pistă suli măi trecî.

Frigé carni di berbeci,
și n'o frigé cum si frigi,
ci mni-o puné pi cirligi,

și mul-o-nvîrté pi belciugi,
 și strîga la apă răci,
 sătia di vin nu li treci,
 Frundzi verdi clococii,
 plîni lunca di voinicî:
 la tăt) fagu cîti cincî;
 da la fagu din carari
 dzaci-un voinic di lungoari.
 Nu știu: dzaci ori si faci
 și din guri nu măi taci.
 După ai haidei pistă JH
 (o dăcă căpitanu) *)
 și cătăm doi, trii capcî
 încuțat cu inimî,
 iar la cap cu palari,
 și cu beți naramgî,

c-așa si poartî la Jii.
 Cît mîi Jiuțu di mari,
 muna doaii drumuri ari:
 unu-n dîal și unu'n vali;
 nu măi vedz voinic di dzari:
 tăt) i-o lua(t) la catani,
 nicî cu puș(tî), nicî cu pistoali,
 numa cu palmili goali.

(C-o viint om (un) împarat păgîn,
 și s-o tomu(t) si li dăi armi) *)

Olilî-o... și tu-î măsa,
 pi la voi n-o da(t) frundza:
 da pi la noi pistă Olt
 dat-o frundza pistă tot,
 ș-o ramas v-o trii făgăi
 ș-acei si pcei di giî.

(Auzit de la Vasile Băbălău, de 71 ani, din Tătăruși, jud. Suceava. El l-a
 povestit, cînd era tînăr, de la Grigori Cășucanu, mort în 1894, în vîrstă de
 109 ani).

III. — Dăiă hăi și, noaptea hăi
 cu capu pi moșnol,
 Frundzi verdi di harbuz,
 cat la lună, luna l sus,
 daŃ la gugu, boi nu-s,
 Eă daŃ fuga după boi,
 pulea mă strigi-napoî,
 c-o măi ramas doi giîi,

și giîi-i-or crești boi
 și noi om trai-amindoî.
 Dziăa nor, noaptea sanin,
 carauși beŃ la gin.
 Mul(t) ma mner di ci nu vin:
 nu știu: caru s-o zdrobgit,
 ori boi s-o prapadit,
 ci mul(t) o măi zăbagit.

(Auzit de la V. Băbălău, în vîrstă de 72 ani, din Tătăruși, jud. Suceava).

III. — Bati-l Dumnedzău si-l bati
 pi matoru di la Klatri,
 omu i-o strîng pi tăt) in ciati,
 tineret far di mosteați;
 și tăt) i strîngi ca pi boi,

și ni-i tunde ca pi oi
 și li dă păru'n gunoi,
 și-l strîng doaii feti mari
 și-l țin pi la dzili mari
 și-l daŃ pi la lăutari.

(Auzit de la un român din Toleşti, Suceava).

culese de **A. Vasiliu**, inv.

*) Adănsul acesta e al povestitorului, care dă explicații.

432. — Frunză verde de năut,
 mărgărit verde 'nflorit
 cine mi te-a cimpăvit ?
 Mărgărit dă toți iubit,
 cu floarea albă, focoasă,
 ca o tinără frumoasă,
 spune-mi drept adevărat
 cine mi te-a răvăcit ?
 că vr'un boi nu te-a păscut.
 — Uit'te cinî m'a cimpăvit,
 din crăchițe mî-a rărit :
 fete mari de la prășit,
 neveste de la iubit,
 sara și dimineața,
 totd-a-una cînd trecea
 tot dă mine se lega.

433. — Frunzuliță lemn de cer,
 dragostile'n veci nu pier,
 și nu se pot împăca,
 și nu se pot sătura

434. — Frunzuliță matostat,
 plecaî luni la secerat
 cu șapte fete din sat,
 șapte fete ș'un băeat,
 și c'o babă bătriniță
 să gătească mîncăriță
 la ale secerătoare
 virlave de lucru mare.
 Ș'alta verde matostat,
 mă pomenii cu'n mandat ?
 că Tița s'a măritat.
 Cînd de asta auzii
 căzuî jos, de tot muriî.
 Lumea toat'a alergat

435. — Foicică murele,
 ia mai cîntă cucule
 în toate diminețele.

— Acu spune-mi, frățioare,
 nu văzuși o fată mare,
 una prelungă'n obraji
 și la mers măruntă'n pași ?
 — Ba, de, frate-oiu fi văzul-o;
 dar dacă u'am cunoscut-o.
 Trece una, uit'te-acu,
 taman cum îmi spuseși tu,
 cu fusta sumeasă 'n briu,
 în mină c'un stol de griu,
 și'n desişuri s'afundă,
 drumul satului luă.
 — Rămii bine, floricea,
 că-mi spuseși mie de ea.
 Aia e iubita mea.

de cit cînd s'o 'mpreuna.
 Dragostile pătimașe,
 sînt surori, nu sînt vrăjmașe.

unde eram leșinat,
 și cu apă m'aû stropit.
 Apoi m'am dăsmetecit
 și mă puseî pă jălit.
 Tișo, nu te mărita,
 pă mine nu mă lăsa.
 c'o li păcat și dă mine.
 că noi mult ne-am avut bine.
 Și păcatele-o cădea,
 zău, tot pă spinarea ta.
 Tișă, nu te mărita,
 c'a'nflorit puroînica,
 ș'a venit vara, vara ..

Cîntă, cîntă cucule
 prin toate grădinele,
 prin toate pădurile

alea înfloritele,
să te-asculte mindrele,
mindrele, copilele,
alea tinerețele

436. — Frunzulița ciolobot,
păsărică de Gilotr
nu mă blăstâma cu foc,
Mă trimete peste Olt,
iarua pă gerul de foc,
în cămașă și 'n cojoc,
cînd înghița apa 'n troc.

437. — Frunzulița trei spanace,
de la București încoace
este-o circiumă 'n pîrloage
și are via de trei soroace,
și mi-l vinde trei nemțoaice,
Vinu bun, ocna mare,
vinu bun, ocna mică,
tuan vinului de-l usucă,
Da'n circiumă cine bea !
Staneu Lupu mi ș' are;
din băut nu se curma,

(Din con. Adamești, jud. Teleorman).

438. — Foae verde de mohor
m'o făcut maica fecior,
să scot boii din ocol,
și plugul de sub șopron,
și m-o pornit la arat ;
nlei o brazdă n'am arat,
potera m-o'neungiuat,
cot la cot ea m'o legat
și la sorț că m-o luat.

ș'alea frumușelele.
Cintă, cuce, nu'uceta,
să te-asculte mindra mea
c'uite-o vine pe-a vâlcea.

și mîinile pînă 'n cot.
Mă trimete la Cerneți
cu niște pustii de cărți.
Azi mă duc, mine mă 'ntore
și diseară sint la loc,
la pustiul de soroc. ¹⁾

ș'o nemțoaică îi zicea :
— Bea, Stancule, nu prea bea,
c'uite potera colea,
îți caută urma la
ca să-ți răpue viața.
— Las să vie, las' să vie,
că taman sint la beție.
D'o fi poteră de baltă,
mî-e frică c'o să mă bată ;
d'o fi potera din lași
o să mî-o bat, jura-o-aș.

Culese de **Mih. T. Adameșteanu.**

Ș'apoi foae ș'o smicea,
vinde-ți, maică, rochița
și-mi discue pivnița,
vinde-ți, maică, papucii
și-mi discue butucii,
vinde-ți maică boii toți
și mă scoate de la sorț,
vinde, maică, ce-î pute
și mă scoate di-acole !

1) După fiecare vers, se repetă *col, of, of !* — Acest cîntec, foarte vechiu, aproape uitat pe acol, nu se mai cîntă de cît de cei bătrîni, cari-l mai țin în minte.

(— De la sorț și de la moarte
nu te poate mama scoate !
— Mamă, pune-mi și mâinic,
că pun șaua și mă duc.
— Dragu mami, nu te duce,
că te-oî scâlta 'n lapte dulce !
— Să mă scalzi maică-n zahar,
cui mă duc, că-î greu ș-amar !
— Dragu mami, nu te duce,
c'oi muri, și nici o cruce
n'a ave cine să-mi pue
și cu drag să mă tămie !

(Auzită de la *Maria Crețoaia*, în etate de 70 ani, din col. Cîrpați, com. Sîncea, j. Iași).

439. -- Foaie verde adămască
pe ulița armenească
este-o șatră țigănească,
ciocănește, bocănește,
Ghiță calu-ș potcogeste,
la drum lung că imi pornește,
cu hulera să 'nîlnește.
— Buna cale hulero !
— Mulțămăsc voinicule !
— Hulero, măicuța me,
na-ți calu cu armele,
dăruește-mi zilele !
— Ha, ha, ha voinicule,
calu tău nu-mi trebuie,

— Foaie verde trei grănate,
Iți las, maică, sănătate,
că mă duc de-amu departe :
în neagra străinătate,
peste șapți apă ș-o cetate,
unde nu-î soră și frate.
Foaie verde trei masline,
hai, măi frați, ș'om trăi ghine,
că nu știm moartea cum vine :
astăzi bei și veselești,
mîni în groapă putrezești !!

nici calu, nici armele ;
mie-mi trebuie zilele,
să-mi dau samă de ele !
Foilene rugini
unde s morminturi mi,
acolo-s de copii ;
unde-s morminturi în munți,
acolo-s de părinți ;
unde-s morminturi în flori,
acolo-s tot de surori ;
unde-s morminturi mari,
acolo-s de ghinărari ;
unde-s morminturi cu cruci,
acolo-s de mari voinicii !

(Auzit tot de la *Maria Crețoaia*).

scrise de **I. T. Popovici**, inv.

Snoave

ȚIGANUL ȘI PUTINA CU LAPTE

Un țigan, fiind hargat de la un boer, slujise cu credință, și îndeplinindu-i-se timpul de hărgăție, își luă catrafusele, căutînd s-o

SEZĂTOAREA

plece acasă. Boerului, știindu-l că a fost cinstit și că l-a slujit cu credință, i se făcu milă de dînsul, și nu-l lăsă să plece cu mina goală de la dînsul, dîndu-i, ca dar, o puțină cu lapte. — Țiganul nu mai putea de bucurie, văzînd că stăpînu-so l-a dăruit cu un așa dar, se duse și-i sărută mina, și dă să-și ea puțină cu laptele, dar mi-le puțină fiind cam grea, țiganul o tăbărește el cum o tăbărește și o pune în cap și pleacă spre hăl bordeiu.

Cum mergea el pe drum, îi trecea prin cap fel de fel de gînduri, care de care mai pricopsite. Și mergea și vorbea : „Dacă oiū viude cu laptele ista, am să iau două-zece de franci; și cu paralele laște imi iau două oi, care am să le dau la stîna și or să-mi dea, pe fugă lină și brînză, doi miei, care împreună cu oile fac patru; aceste patru făcînd și ele, fac la un loc opt, și tot așa, tot așa în fie-care an, în cît o să ajung să am și o mie de oi. Cînd oiū avea să aitea oi, o să stau tot în bordeiul ista, tot așa de ferfenișos am să umblu? Ferencă sfîntul! Am să-mi fac o casă d'halea cu două ciuduri, am să mi fac grajduri, acarele, o să-mi cumpăr un faeton cu patru cai înunîtași, și o să mă plimb mereu!... și cum vorbea așa, dîndea din cap și laptele se tot vărsa, cînd iată că de odată se împiedică de un bulgăr și cade jos, cu tot cu puțină, și varsă tot laptele.

„Na“, zise țiganul, n'apucai să-mi cumpăr nici faeton, nici casă și necroturi să-mi fac, astea cu astea, ar hi cum ar hi, dar nu mi-am făcut măcar nici o păreche de îțari că suflă vîntul pe de-înșupt.

Ioan Dumitrescu, învățător

Buhociu, jud. Bacău

DOUA ISBÎNZI

Hai de mult, cînd a fi fost nu știu, doi țigani mergeau pe drumul Esului, la judecătoria cea mare, cum a fi fost ea pe atunci, ca să se judece cu *giudole* lor, un țigan mare și negru cum îi ceamul, care-i bătea de-i stropșia, pentru ori-ce greșală, cit de mică. — Drumul Esului, mai ales pe jos, se face cu greu, căci de-aici, de pe la noi pînă la Est, e drum lung, și pe-atunci, țiganii se judecau cu bulbușii lor, era și mai greu. — Țiganii noștri merseră ei cit merseră, dar dacă văzură că arșița s'apare, se

sculă și fugă, cit de caldura,

DOCUMENTARĂ

ORAȘUL FIATRA NEAMȚ

cit de foame, se tolăniră într-o margine a drumului, într'un hat cu dudău mare, și-i traseră un puț de somn de pe la prinzul cel mare, pînă cătră sară. Cînd se treziră, soarele era jos. Imbucînd cite-un șteap de mămăligă cu ceapă, porniră iar la drum. — Doudăniind între ei, ba una, ba alta, inseră. La răsărit o lună mare cit roata carului și roșie, se urca pe ceri, și țiganiî fără să privească măreția cu care blinda lună le lumina calea, își căutau de drum. Iată un iaz mare. Luna își scaldă fața cu multă gingășie în undele limpezi ale iazului, și privind în fața lui, o vedeaî ca într'o oglindă. — Țiganiî, insetați de cale lungă și de sărătura cepei, se puseră pe pîn-tece ca să bea apă din iaz. Cum stăteaî ei așa, unul din ei — mai cu glagori în căpătină — numai ce începu a răcni :

— Mă, Anghel, mă !... luna bre a căzut în apă !... Haidă, mă... s'o scoatem că chere lumea !..

— Că bine zici, măi Puiule !... Mai știî ?... s'a mintui lumea și noi simtem pe drum !... Hai, Puiule, s'o scăpăm, că de s'a stînge, nu mai nimerim drumul Eșului, n'ar mai fi fost să fie.

Anghel, se repezi într'o răchită, rupse o creangă cu cirlig și începu a cotrobăi pe marginea iazului ; acășind cirligul într'o rădăcină a unei sălcî, cheamă și pe tovarășul său, ca împreună să tragă luna de margine, și s'o scoată afară, căci el credea că a prins luna de doagă. Trăgînd zdravăn, după cite va opinteli, cirligul se rupe și țiganiî cad cu fața în sus în apă.

— Uite, măi Puiule, uite, na, am scapat luna de la peire !... Ce se făcea lumea de nu eram noi !? ... Așă-i că nu mai avea lună ?! ... Și eșînd pe mal își stoarseră de apă zdrențuroasele lor haine, le îmbracară și-o luară iar la drum. În zori de ziuă fură la Eși.

Dreptatea fu de partea țiganilor ; judecătoria Eșului hotărîră judelui să nu mai schingiuiască ceata lui, și țiganiî se întoarseră acasă cu două isbinzi : cu judecata cîștigată și cu luna ureată în ceriî. Ce-o fi capatat și de la judele lor, pentru piră, numai pelea lor o știut ; de cele 2 isbinzi s-o folosit ori nu, a treia o simșit-o ei hăt bine, că nu li-o mai dat pofta să bată drumul Eșului.

Auzită de la G. Birsan din Spătărești, Suceava).

Culeasă de **M. Lupescu.**

DOI ȘOARECI

Odată, aproape de iarnă, s'a întâlnit un șoarece de cîmp cu unul de casă. Șoarecele cel de cîmp, zise celui de casă :

— Ce-ai strîns tu, pentru iarnă, că eî am făcut nouă mișini pe cîmp.

— Hai de mi le-arată, apoi îți voi arăta și eî pe ale mele, zise cel de casă.

Se duseră și văzură cele nouă mișini, veniră în sat, intrară într'o casă spre a vedea agonoseala celui de casă — Umblînd ei fără frică prin lăzi, prin sacul cu făină, prin cel de păpușoi, cutreerară toată casa și cînd era aproape să-l ferească cel de cîmp pe cel de casă, văzură într'un colț al casei, stînd și pripindu-se la foc, o pisică, atunci cel de cîmp întrebă pe cel de casă :

— Dar aia din vatră, ce este ?

— Este nagul nostru, zise cel de casă ; cînd vei rtece pe lîngă el, să-î săruți mîna.

Cînd voia să treacă și ei prin vatră, pisica îi primi bucuroasă cu amîndoua mîinile și-î pupă frumusele, așa că amîndoi sărutară mîna nagului, și prostul și vicleanul.

(Auzat de la Ion Patrogeu, din com. Surdulești, jud. Teleorman)

Alexandru Christu Popescu.

FATA CEA RUȘINOASA.

Era o femeie bolnavă de moarte, și fata ei se tot muncea cu gîndul cum s'o plîngă și s'o bocească, că tare are să-î fie rușine.

O țigancă, venind din întîmplare pe la casa femeii bolnave, întrebă pe fată că ce are de e așa supărată.

— Vai de mine și de mine, mama are să moară, și tare mi-î rușine s'o bocesc.

— Dă-mi un câșg de făină, o bucată de slănină și o lînă sa-
lînă, și am s'o bocesc eî, de s-a duce pomina.

Fata îi dă cele cerute, și ast-fel face invoiala cu țiganca. — Moare mama fetei. Și unde-î vine fetei a plînge și a boci, de-î era mai mare jalea. Și spre groapă, unde-î dă :

Bobolină, Bobolină,
dă căușul de făină,

și bucata de slănină,
și lina cea saină,
că mămuca o murit
și rușinea ni-o cherit.

(Auzită în Dolhasca, Suceava)

Maria Todirescu
Învățătoare, Dolhasca.

Cîntece de leagăn.

1.—Haide liuliū cu mama,
că mama te-a legana,
și din gură ț-a cînta,
din ochi negri a lacrama,
cu piciorul te-a legana
și din mină a lucra
și din gură-a blastama.

(Spus de Ruxandra I. a Budașei, din suburbia Măreței din Piatra-N.)

2.— Haide nani
puiū mami(i),
că mama te-a legana
și din gură ț-a cînta.
Haide nani puișor
să te-adorm încetșor.
Nani, nani puișor
că vine Domnul
cu somnul,
și Domnița
cu albiuța
să te-adoarmă 'ncetșor,
nani, nani puișor.

(Seris de Orașiu V. Alexandrescu, fiul preotului din satul Eapa, jud. Neamț).

Și blăstămu-a fi de foc
să n'am în lume noroc.
M-o scaldat cu apă de spin
să fiū în lume de chin :
m-o scaldat cu apă din iaz
să fiū în lume de necaz.

Hăi tu știucă
de ne culcă,
și tu somn
de ne adoarme,
și tu pește
de ne crește,
nani, nani
puiū mami.
Haide liuliu cu mama
că din gură ț-a cînta,
din ochi negri-a lacrama,
cu picioru te-a legana
și din mină a lucra.

3.— Haide nani
puiū mami,

că mama te-a legana
și din gură ț-a cînta,

tu al inimioarei mele
jubitul meu scump odor,

lingă sinul mamei tale
nani, nani pușor.

(Scris de Dum. Stan din Hirtop, jud. Neamț).

Comunicate de D-l G. Nicolau, institutor.

Note Bibliografice.

- Dologa, I. — Sandra, legendă populară. Brașov, fără an.
- Djuvara, T. G. — Superstițiuni la români și la diferite popoare. Buc., 1884-1855.
- Dulfu, P. — Principesa fermecată. Sibiu, 1887.
- Legenda țiganilor. Buc., 1896.
- Eparu, I. — Poezii și cîntece pop. din Banat. Brașov, 1892.
- Fiorantini, I. P. — Anecdote. Iași, 1893.
- Fischmannacher, A. — 12 cîntece naționale pentru piano și cântău, București.
- Fandorou I. O. — Fata barbută și fata leneșă. Poveste. Brașov.
- Ghebauer, Al. — Arin populare [Un cael cu 15 arin]. Buc.
- Gheorghiu, V. — Satira populară și spiritul satiric al poporului român, după producțiunile literaturii populare. Botoșani, 1888.
- Gheorghiu, C. D. — Jocul Oina. Iiatra-N., fără an.
- Gruia lui Novac. Brașov, 1897.
- Gruia viteazul și tatăl seǔ Novac. Gherla, 1899.
- Gușovei Artur. — Cimiliturile Rominilor. Ediția Academiei Romine. Buc. 1898.
- Credinți și superstiții. Folticeni, 1901.
- Grigoriu, B. — Lira mea. (Pe lingă altele, cuprinde și opt anecdote populare). Galați, 1891.
- Hanoș, P. V. — Alexandru Russo O pagină ignorată din literatura romină. Buc., 1901.
- Hădeu, P. B. — Programa pentru adunarea datelor privitoare la limba romioă. Buc. 1884.

- Hodoș, Enea.** — Cîntece bănățene. Caransebeș, 1898.
 " " — Cîntece bătrinești. Caransebeș, 1898.
 " " — Literatură populară aleasă din diferite colecțiuni. Caransebeș, 1901.
- Humpel, W.** — Cucuruz cu frunza'n sus. Cîntec popular. Împărăteasa cea frumoasă. Buc., 1895.
- Invățătorii asociați.** — Bătrînii săraci dar onești, poveste. Brașov.
- Ispirescu, P.** — Povești morale. (Bibl. Șaraga). Iași, fără an.
 Istoria minunatului Piticot de un cot cu barbă cu tot. Brașov, 1888.
- Ionescu I. și Mîndreanu.** — Poesii populare și descîntece. Alexandria, 1897.
- Jipescu, G.** — Opincarul. București.
- Jurescu, D.** — Snoave populare. Buc., 1899.
- Lazăr, Ph.** — Orații, cîntece populare și basme. Craiova, 1876.
- Lăpădaș, D.** — Costea Ciobanul; poveste. Brașov, fără an.
 Lumea minunelor. Cea mai nouă carte de basme. Buc.
- M** C**, D-ra.** — Corabia blăstămată, basme. Buc., 1890.
- Madan, G.** — Suspine. Poes. pop. din Basarabia. Vol. I. Buc.
- Marian, S. Fl.** — Birnușca; istorie pop. Brașov.
 " " — Poes. pop. despre Avram Iancu Suceava, 1899
 " " — Răsplata. Povești din Bucovina. Suceava, 1897
 " " — Serbătorile la Romîni. Buc., 1901.
- Mîndrescu, S. C.** — Strigături sau chînituri pop. Birlad, 1898.
- Martor ocular.** — Istoricul renașterii jocurilor, (danșurilor) noastre naționale. Iași, 1886.
- Mera, I. T.** — Ce n'a fost și nu va fi, poveste. Sibiu, 1887.
 " — Pipăruș Petru, poveste. Sibiu, 1887.
 " — Cenușotca, poveste. Sibiu, 1887.
- Mărgineanul.** — Nu știu împărat; poveste. Sibiu, 1886.
 " — Zina împărăteasa, pov. Sib. 1886.
- Mezetti, P.** — Șese cîntece romînești.
- Miculi, S.** — Arii populare culese din Moldova și Bucovina. 4 caiete cite cu 12 arii. Buc., 1864.
- Mița, I.** — Regulele nunților. Huși, 1872.
- Moldovan, Silvestru.** — Picală și Tindală. Sibiu, 1898.
 " " — Fiica a nouă mame; poveste. Sibiu, 1888.
 " " — Povestea lui Ignat. Sibiu, 1886.
 " " — Îndărătnicul; poveste. Sibiu, 1885.
 " " — Lumea proștilor; poveste. Sibiu, 1886.
- Moraru I.** -- Legendele florilor. Buzeu, 1900.

- Moța, I.** — Baba iadului; poveste. Sibiu, 1887.
 — Doi copii; poveste. Sib., 1887.
 — Croitorul și cei trei feciori. Sib., 1887.
- Muniorescu, G.** — Cîntece naționale. 2 părți București
- Negoiescu, Crist. S.** — Poesii populare alese. Ediție școlară. București, 1896.
- Neubauer, E. R.** — Erzählung aus der Bukowina. Erster Theil. Czernowitz, 1869.
- Nieulița, G.** — Sezătoarea. Iași, 1890.
- Niculescu I.** — Album de cusături naționale. Buc.
- Orașiani ținute la nunți țărănești.** Sibiu, 1892.
- Orașiani ținute la nunțile țărănești.** Brașov, 1894.
- Pann Anton** — Poesii populare. B. oșura I. Buc., 1846.
 — Culegere de povești și anegdote. Buc., 1854.
 — Cîntări de stea. Buc., 1822.
 — Fabule și istorioare. Buc., 1841.
- Papahagi, P.** — Jocurile copilărești culese de la Romii din Macedonia. Buc., 1893.
 — Romii din Meglenia. Buc., 1900.
- Paul I.** — Țaranul român și ungur din Ardeal. Iași, 1899.
- Păunescu, I.** — Orașie la nuntele țăranilor romini. Buc., 1848.
- Pîntea Viteazul,** baladă populară. Brașov. 1897.
- Pompidu, Miron.** — Ileana Cosinzana. Brașov, 1895
 — Codreana Siuzieana. Brașov, 1895.
 — Marcu și Turcu; legendă. Brașov, fără an.
- Popa, D.** — Inelul de izbîndă; povești. Buc., 1898.
 — De-ale lui moș Dănaîlă. Buc., 1899.
- Pop, Antoniei.** — Lira Bihorului. Balade pop. Gherla, 1894.
- Popovici, T.** — M-aș mărita Cîntec popular armonizat pentru cor mixt.
- Pop-Reteganul.** — Bocete. Gherla, 1897.
 — Opsaguri, anecdote. Gherla, 1897.
 — Starosteale. Gherla, 1900.
 — Românul în sat și la oaste. Gherla, 1899.
 — 125 chiuituri, Gherla 1898.
- Popescu, N. D.** — Calendarul basmelor (diferiți ani).
- Popescu, N. I.** — Cele mai noi basme și snoave. Buc.
 — Din țara smeilor; basme. Buc.
 — Din țara glumei, snoave. Buc.
 — Basme chinezești și arăbești. Buc.

- Popescu, Spiridon. — Considerațiuni psihologice din viața țaranului român. Iași, 1893.
- Popescu-Ciocănel. — Basmе, snoave, etc. Ploești, 1898.
- Posnașu, Bucur. — Glume. Brașov, 1893.
- Postulaki, I. — Plugușorul Sf. Vasile. Hirilău, 1897.
- Prieten al copiilor. — Cîntece de stea. Brașov, f. a.
- Pungă-Goală, Sandu — O sută și una minciuni populare. Brașov, 1899.
- Rădulescu-Codin. — Din Muscel; cîntece pop. Buc., 1896.
— O samă de cuvinte. Cimpulung, 1901.
- Rădulescu-Micșunești. — Drăguțe, versuri și proză. Buc., fără an.
- Rebreanu, V. — Armanul neșuțator. Brașov, fără an.
- Ronschitzki. — Quarante-deux chansons et danses moldaves, valaques, grecs, tures. Iași, 1834.
- Rusu, Victor. — Din trecutul Silvaniei. Gherla, 1889.
- Șăineanu, I. — Studii folklorice. Buc., 1896.
— Influența orientală asupra limbei și culturii romine. 3 volume. Buc., 1900.
- Sbiera, Dr. I. G. — Traiul rominilor înainte de fundarea staturilor naționale. Cernăuți, 1890.
- Sevastos, El. — Limba romină și autorii evrei. Iași, 1898.
— Nașterea la Romini (numai 17 coale). Iași, 1892.
— Înmormîntarea la romini (numai 10 coale). Iași, 1892.
- Sima, Gr. — Tei leganat, poveste. Sibiu, 1887.
— Vlad și Catrina, poveste. Sibiu, 1887.
- Simionescu. — Legende și cîntece populare culese din Basarabia. Petersburg, 1889.
- Simu, Gh. — Codrean craiul codrului, baladă. Gherla, 1896.
- Sex Til. — Snoave. Brașov, 1897.
- Slovici I. — Picală în satul lui, poveste. Sibiu, 1886.
- Speranța, T. — Prosă. vol. I [cuprinde 9 povești]. Buc., 1893.
— Afumate (Anecdote). Buc., 1898.
- Staufe Simiginowicz. — Volkssagen aus der Bukowina. Cernăuți, 1885

(va urma)

S. Teodorescu-Kirileanu

Din lucrările membrilor de la Șezătoarea

- I. Moraru. — Legendele florilor. Buzeu. 1900.
I. Postolache. — Plugușorul sf. Vasile. Poemă agricolă culeasă și aranjată. Hirleău, 1897.
Dobro Ștefanescu. — Casa Rurală, revistă redactată de D-sa. A apărut 4 ani.
Balacei Pr. Th. — Bănturile spirtoase, foloasele și pagubele ce aduc ele omului. Conferință populară tratată după poezia populară 1901.

Librăria Leop. Alcușay din București, editează o frumoasă colecție de cărți bune și ieftine, sub numele de

Biblioteca pentru toți

Recomendăm celortoșilor noștri această colecție în care se poate găsi un important material de literatură populară.

Între altele putem cita:

No.		L. B.
36-38	Creangă , Opere complete. 6 (numere)	1,80
40-48	Madan G. , Căntece din Basarabia	—,30
5	Marian , Paserile noastre și legendele lor.	—,30
70	Anton Pann , Nastrafin Hoge	—,30
74	— Ințeleptul Arghir,	—,30
93-94	— Povestea lui Moș Albu.	—,60
10, 25, 39	— Povestea vorbii	—,90
35	Stăncescu D. , La gura sobii, basme și snöve	—,30

Prețul modest și acuratețea cu care e tipărită această colecție, merită atenția lumii culte.

La Tipografia și Librăria

M. SAIDMAN

FALTICENI

Se află de vânzare:

Caiete speciale divizia I-a de I. Nicolescu-Radu a 6 bani bucata.

Caiete de Dictando, Aritmetică, și Caligrafie a 2 lei 80 bani sută.

Topuri de hartie de la 1 leu 80 b. in sus.

Asemenea execută ori-ce lucrări cu prețuri cît se pôte de eftine.

